

י"ד אב תשע"ז

6 אוגוסט 2017

תיק 77002

החלטת ביניים

לבין	בעניין שבין
חברה שהזמינה את שירות התובע להקמת פרויקט	מנהל פרויקטים
נתבע	תובע

א. בקשת התובע

התובע הגיש לבית הדין שלוש בקשות מנומקות הנוגעות להמשך הדיונים בתיק הנדון:
1) בקשה עקרונית להטלת אחריות אישית על חברי העמותה הנתבעת, כך שאם הנתבעת תתחייב בדין ניתן יהיה לגבות את תשלום החוב מנכסיהם הפרטיים, מלבד מנכסי העמותה.
2) בקשה להשיב את מלוא כספי הפקדון, ע"ס 155 אלף דולר, לחשבון הנאמנות, כדי להבטיח תשלום עבור התובע אם הנתבעת תתחייב בדין.
3) בקשה להפקדת ערובה מצד הנתבעת, ע"ס 100 אש"ח, עבור הוצאות משפט של התובע, לאור הגשת תביעה שכנגד מצידה.

ב. תשובת הנתבעת

הנתבעת השיבה לבקשות התובע, וביקשה לדחות אותן בנימוקים שונים.

להלן החלטת בית הדין ביחס לבקשות התובע:

ג. אחריות אישית

מבלי להיכנס לגופם של דברים, בית הדין סבור שאין דחיפות לדון כעת בשאלת האחריות על חובות העמותה. לו התובע הגיש בקשה זו כבקשה מקדמית קודם תחילת הדיונים, היה ניתן לראות בה ענין מהותי במסגרת הדיון שלפנינו, שדורש התייחסות מיידי. היות והתובע הגיש בקשה זו רק בשלב הנוכחי, הרי שהוא הביע תחילה נכונות עקרונית להתדיין במסגרת האחריות המוגבלת, וכמפורש בסעיף 10ב להסכם הבוררות עליו חתם.
לפיכך בית הדין יראה לנכון לדון בבקשה זו לאחר הכרעת פסק הדין הסופי, אם וכאשר תצא הנתבעת חייבת בדין, ויתברר שאין די בנכסי העמותה לשלם את סך החיוב שיוטל עליה.

ד. חשבון הנאמנות

הנידון של קיזוז סכומים מחשבון הנאמנות עלה בעבר. הנתבעת נימקה את עמדתה, לפיה היתה רשאית לקזוז על פי דין, כאמור בכתב ההגנה עמ' 11, ובדיון מס' 2 עמ' 8 משורה 8 ואילך. התובע טרם הפריך את טענתה של הנתבעת בענין זה. לפיכך, מבלי להיכנס לגופם של דברים, בית הדין אינו רואה לנכון להיענות לבקשה זאת של התובע, ולשנות את המצב הקיים בחשבון הנאמנות.

ה. ערובה

מבלי להיכנס לגופם של דברים, בית הדין סבור שאין צורך במתן ערובה ייחודית מצד הנתבעת עבור הוצאות משפט, מהטעם דלהלן. התובע ביקש ערובה ע"ס 100 אש"ח כדי לכסות את הוצאותיו כנתבע בתביעה שכנגד. אולם הוצאות משפט אלו כוללות גם ובעיקר הוצאות עבור התביעה שלו, ולא עבור התביעה שכנגד לבדה. התביעה שכנגד איננה הנידון העיקרי בתיק שלפנינו, הן לפי יחסיות זמן הדיונים שמוקדשים לה, והן לפי דברי התובע עצמו בבקשה זו. ודאי שאין מקום למתן ערובה מצד הנתבע עבור כלל הוצאות המשפט של התובע, רק מחמת התביעה שכנגד. גם אם יוכל התובע להציג תחשיב שמבודד את הוצאות המשפט עבור המענה לתביעה שכנגד בלבד, סביר להניח שהוא לא יעלה על מחצית מהסכום הנדרש לדבריו, דהיינו 50 אש"ח. כאמור, לעת עתה מקובלת עמדת הנתבעת ביחס לחשבון הנאמנות, לפיה הוא אמור להבטיח סכום של 120 אש"ח עבור יתרת השכר ל-3 חודשים. על פי הודאת הנתבעת, חשבון הנאמנות מונה נכון להיום כ-50 אלף דולר, שווה ערך כ-175 אש"ח ע"פ שער הדולר הנוכחי, דהיינו כ-55 אש"ח יתרים על הסכום המגיע לתובע. אם כן, קיימת ועומדת ערובה עבור הוצאות לתובע במסגרת חשבון הנאמנות, ואין צורך במתן ערובה נוספת.

ו. החלטה

בית הדין אינו מכריע כעת בנידון האחריות האישית על חברי העמותה הנתבעת.
בית הדין דוחה לעת עתה את בקשת התובע לשינוי מצב חשבון הנאמנות ולמתן ערובה.
ניתן לערער על ההחלטה תוך 7 ימים ממועד מתן ההחלטה.

ההחלטה ניתנה ביום י"ד אב תשע"ז, 6 אוגוסט 2017

בזאת באנו על החתום

הרב אבישי קולין

הרב אברהם גיסר, אב"ד

הרב חיים בלוך